

ዘመነ ትንሣኤ

ካብ ቀዳም ድሮ ፋሲካ ጀሚርካ ክሳብ ሰንበት ጳራቅሊጦስ ዘሎ 50 መዓልቲ "ዘመነ ትንሣኤ" ተባሂሉ ይጽዋዕ። ከምዚ ካብ ናይ ሰሜናዊ ክፍለ ዓለም ቁራርን ጸልማት ዝነውሑን "ዊንተር" ናብ ምውቕን ብሩህን "ስፕሪንግ" ክንሳገር እንከሎና ገረብ ኪጥጥዕን ብዕምባባ ኪሸፈንን ዚጅምር፡ ከምኡ ቤተክርስቲያን ካብ ጸመ 40ን ሕማማትን ናብ ፋሲካ ክትሳገር እንከላ ሓዲስ ሕይወት ዝለበሰት መሲላ፡ ሓጎስን ዕልልታን ይስማዓ። ኣብ ወንጌል እውን እንተስተብሃልናሉ፡ ጎ. ኢየሱስ ክርስቶስ፡ ብዓርቢ ዓራርቦ፡ ማለት ኣብ መወዳእታ መዓልቲ ሰሙን ጸልማት (ምልክት ናይ ሓጢአትን ፍርሕን ጽምዋን) ንመሬት ኪሸፍና እንከሎ ከምዝተቐብረ፡ ብጽባሕ ሰንበት (ቀዳማይ መዓልቲ ሰሙንን ጸሓይ ኪበርቕ እንከሎ) ድማ ካብ ሞት ከምዝተንሥኦ ገይሩ የቕርቡ። ትርጉሙ ድማ ትንሣኤ ክርስቶስ ካብ ሳዕቤን ሓጢአት ዝኾነ ጸልማትን ፍርሕን ዕርበትን ናብ ሓዲስ ሕይወት ዚህብ ተስፋ ከምዚበራብረና ኢዩ።

በዚ ጊዜ ኣብ ዚዝመሩ መዛሙር ቅ.ያሬድ ኣውራ ዚስምዑ ቃላት **ተንሥኦ** (ካብኡ ዚወጸ ቃላት ከም ትንሣኤ፡ ኣንሥኦ ...):

ሞ ለሞት (ንሞት ሰዓረ):

በዓቢይ ኃይል ወሥልጣን (ብዓቢይ ኃይልን ሥልጣንን):

ኣግዑዝ (ነጻ ኣውጺኦ):

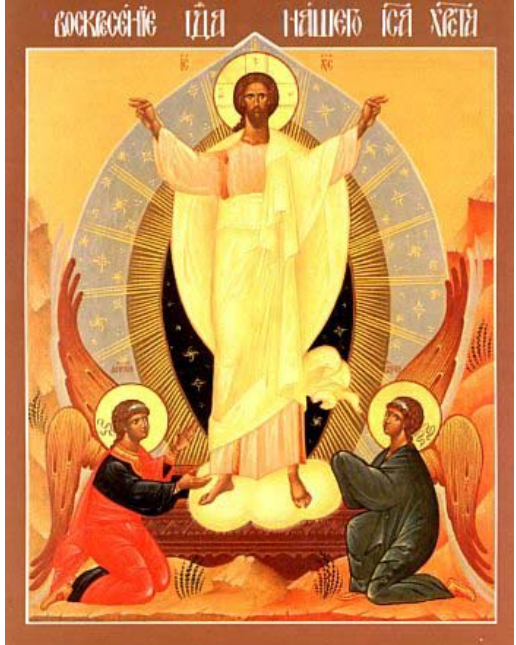
ፋሲካ: (ምስጋር ባሕሪ ኤሪትራ ዚዝክር በዓል እስራኤላውያን)

ወረደ ሲኦል (ብናይ ኣይሁድ እምነት ሸኦል = ምውታን ዚነብሩሉ መንግሥተ ጸልማት ኢዩ ነይሩ)

ዘኢመውት ሞተ (ዘይመውት ሞተ):

ፍሥሓ፡ ሓሴት፡ በዓል፡ ወሰላም ዚብሉ ኢዮም። እቲ ዝተሓላለፍ መልእኽቲ ድማ፡ ኣብ ምስላም መስቀል ካህንን ሕዝብን ዚቀባበልዎ ቃላት ተጠርኒፉ ንረኽቡ፡

- ክርስቶስ ትንሣኤ ሙታን
- በዓቢይ ኃይል ወሥልጣን
- ኣሠሮ ለሠይጣን
- ኣግዑዝ ለኣዳም
- ሰላም
- ይእዜስ ይኩን
- ፍሥሓ ወሰላም።

ከምኡ እውን በዚ ጊዜ እዚ ኣብ ዚቅደስ ኣኩቴተ ቍርባን "እምቅድመ ዐለም":

"ሞተ ዘኢይመውት፡ ሞተ ከመ ይሥዓሮ ለሞት፡ ሞተ ከመ ያንሥኦሙ እሙታን በከመ ኣሰፈዎሙ ለኣበው በቃለ ኪዳን።"

እቲ ዘይመውት ሞት፡ ንሞት ምእንቲ ኪሥዕር ሞት፡ ነቦታትና ብናይ ኪዳን ቃል ከምዜተሰፈዎም፡ ንምውታን ምእንቲ ኬተንሥኦም ሞት።

እቲ መልእኽቲ ድማ፡

1. ክርስቶስ ብትንሣኤኡ ኣብ ልዕሊ ሞት፡ ሠይጣን (ስለዚ ኣብ ልዕሊ ፍርሒ፡ ጥርጥር፡ ኃይሊ ጸላእን ጸላምን ሓጢአትን ካብ ኩሉ ድማ ሰይጣን) ኃይሉ ከምዝገለጸ። ስለዚ ክርስቶስ ብትንሣኤኡ ኣምላኽነቱ ገሊጹልና ማለት ኢዩ።

2. ብምኽንያት ዓወት ትንሣኤኡ ክርስቶስ መሊሱ ክብርን ዕቤትን ከምዝወሰኸ የረድኦና። እግዚአብሔር ዓለም ብምፍጣሩ ካብ ሕይወቱ ኣካፊሉና። ትንሣኤ ክርስቶስ ተመሊሱ ነቲ ናይ መጀመርታ ሓሳብ ኣምላኽ ምዕራይ ጥራይ ዘይኮነስ ካብቲ ናይ ቀደም ዝበለጸ ክብርን ዕላማን ሃቦ (ንኣብነት፡ ቅድም ሰብ ፍጥረት ኣምላኽ ጥራይ እንተነበረ፡ ዳሓር ብትንሣኤ ክርስቶስ ውላድ ኣምላኽ ኮነ)። ስለዚ ሳላ ትንሣኤ ዝተረኸበ ድንነት ወድሰብን ፍጥረት ዓለምን ካብ ፍጥረት ዝዓበየ ተግባር ኣምላኽ ኪበሃል ይከኣል።

3. ሳላ ትንሣኤ ሰብ ኣብ ዓወት ክርስቶስ ኪካፈል ዕድል ረኸበ (**አግዓዞ ለኣዳም =** ንኣዳም ናጽነት ኣልበሶ፡ ማለት ካብ ባርነት ሓጢአት ናብ ሓርነት ደቂ ኣምላኽ ኣሳገሮ። **ፋሲካ** ማለት ድማ ምስጋር ማለት ኢዩ፡ ናይ እስራኤላውያን ካብ ባርነት ግብጺ፡ ንባሕሪ ኤርትራ ተሣጊሮም ዝረኸቡዎ ናጽነት ዜመልክት እናዘከርዎ ዚብዕልዎ ዝነበሩ ዓመታዊ በዓል ኢዩ ነይሩ)። ስለዚ ትንሣኤ ክርስቶስ ንወዲ ሰብ ዓወት ኣብ ልዕሊ ሰይጣንን ሓጢአትን ሳዕቤን ሓጢአት ዝኾነ ሞትን፡ ፍርሕን፡ ስእነትን ወዘተ. ኣምጺኡሉ።

4. ሳላ ትንሣኤ ዕርቂ ኣብ ሞንጎ ኣምላኽን ወዲ ሰብን ስለዝኣወጀ፡ ክርስቲያን ብመንፈሳዊ ሓጎሱን ፍሥሓኡን ኪልለ ይግብኡ። ናብ ኣምላኽ ኪቀርብ እንከሎ፡ ኣብ ዓወት ክርስቶስ ተመርኩሱ ይቐርብ። እቲ ዝዓበየ ተግባር ኣምልኽ፡ ማለት ቅዳሴ፡ ተዝካር ናይ ሕማማትን፡ ሞትን ትንሣኤን ክርስቶስ ኢዩ። ቅዳሴ ክንቅድስ እንከሎና፡ **"ንዜኑ ሞተከ ኣእግዚኦ፡ ወትንሣኤከ ቅድስተ፡ ነኣምን ዕርገተከ ወዳግመ ምጽኣተከ፡ ንሴብሓከ፡ ወንትኣምነከ፡ ንስእለከ ወናስተበቑዓከ፡ ኣእግዚኢኒ ወኣምላክኒ"** ንብል። እዚ ማለት ድማ ቀንዲ ትሕዝቶ እምነትናን ምስክርነትናን፡ ተኣማምነትናን፡ ልመናናን፡ መንፈሳውነትናን፡ ኣብ ትንሣኤ ክርስቶስን ምስ ትንሣኤ ዝተታሓሓዘ ሕማማትን ሞትን ዕርገትን ዳግማይ ምጽኣትን ዝተመርኩስ ኢዩ።

5. ክርስቶስ ብቀዳማይ መዓልቲ ሰሙን (ሰንበት) ስለዝተንሥኦ፡ ኣብ ዘመነ ሓዲስ ኪዳን ድሮ ካብ ጊዜ ሓዋርያት ሰንበት ንቀዳም ከም መዓልቲ ኣምልኽ ተኪኡዎ፣ ምሉእ ዓመት ኣብ ቤተክርስቲያንን ኣብ መንፈሳዊ ሕይወት ክርስቲያንን ሰንበት ተዝካር ትንሣኤ ይውዕል። ከምኡ እውን መዓልቲ- መዓልቲ ንግሆ ጸሓይ ኪበርቕ ትንሣኤ ክርስቶስ የዘኻኸር። ስለዚስ ክርስቲያን "ናይ ትንሣኤ ሰብ ኢዩ"፡ ማለት ኣብ ዓወት ክርስቶስ ኣብ ልዕሊ ሓጢአትን ክፍኣትን ሰይጣንን ዚኣምን እሞ፡ ተሳታፊ ዓወት ክርስቶስ ብምኻኑ ኣብ ሕይወቱ በዓል ምሉእ ተስፋ ኩይኑ ይነብር።

6. በዚ ምኽንያት በዓል ትንሣኤ ንቀጻሊ 50 መዓልቲ ኪኸይድ እንከሎ እቲ ዝነውሐ ዘመን ዓወትን ሓጎስን ኢዩ። ኣብዚ ጊዜ እዚ ን50 መዓልቲ ዓርብ ሮቡዕ ከይተረፈ ሥጋን ጥሉላትን ምብላዕ ይፍቀድ፡ ቃል ኪዳንን መርዓን ጸወታን ኪግበር ይፍቀድ።